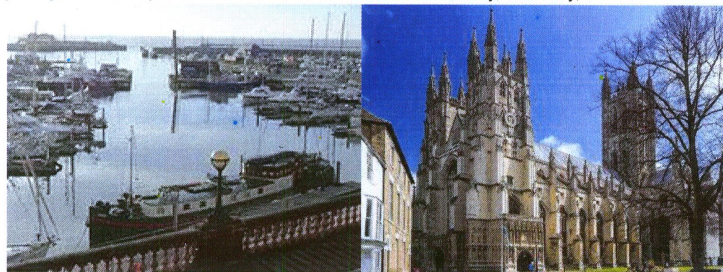

CESTUJME - VELKÁ BRITANIE

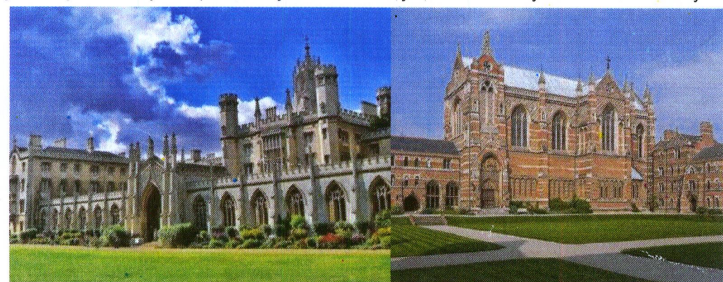
Správně bych měl napsat Malá, protože jsem poznal jen kousek země. Pár dní v Londýně a okolí, to je 25 stran zápisů, musím hodně krátit. Převezl nás trajekt. Čtyřposchodová krabice, napěchovaná auty a lidmi. Z Dunkerque do Ramsgate i zpět jsme jeli v noci, spát se nedalo. Chaos, hluk, televize, bary, obchody, hlučná hudba. V

Přístav v Ramsgate

Katedrála v Canterbury

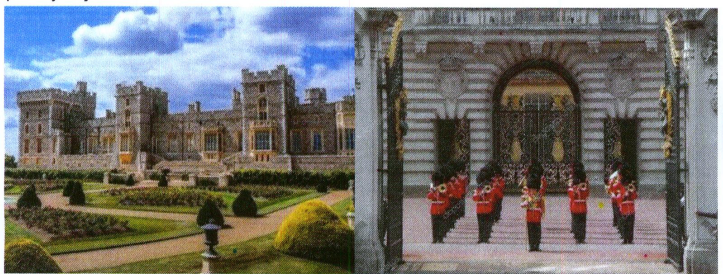
RAMSGATE jsme měli volno. Je to živé město s jachtařským i lodním přístavem, pod barevnými zářovkami se žije dlouho do noci. Také však pěkná pláž, tak proč se nesmočit v bájném kanálu. CANTERBURY je středověké město s úzkými uličkami, rázovitými domy i zachovalými hradbami. Sídlo hlavy anglikánské církve musí mít katedrálu. Už ve 14. století napsal G. Chaucer známé „povídky“, příběhy z cest poutníků. Na sever od Londýna jsou obě slavné anglické univerzity. CAMBRIDGE je jednolitý historický komplex, koleje OXFORDU jsou roztroušeny do místní zástavby.

Univerzita v Cambridge

Univerzita v Oxfordu

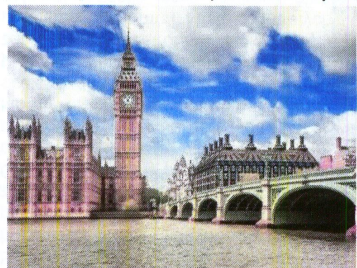
Nad Londýnem je také sídlo královny WINDSOR. Je to prý největší obyvaný hrad na světě. Dolní část - Lower Ward se hemží turisty. Střední část s dominantou tlusté věže stavitele a hříšníka Jindřicha VIII. ji odděluje od Upper Ward, královských apartmánů. Ukázali nám asi 15 komnat a sálů. Všude gobelíny, obrazy starých mistrů, malby, kazetové stropy, porcelán, nádhra. Fotit se nesmí. Vidíme strážní stráž, povely vojáků a rázné.

Hrad Windsor – sídlo královny

Strážníci

Pod námi se klikatí Temže, pěkně je vidět slavná školská kolej Eaton. V LONDÝNĚ jsme bydleli ve čtvrti Bayswater v hotýlku na Kensington Gardens Square. V pěším dosahu jsou Kensingtonské zahrady, Londýnské muzeum, Royal Albert Hall, Hyde Park se „Speakers Corner.“ Eaton Sq. je dlouhé, slavné náměstí londýnské smetánky se stromoadami a krásnými domy. Na každém cedulka, kdo že to významný tam pobýval. A také naše velvyslanectví. To jsme navštívili nuceně, jednomu z naší party ukradli v tlačeni u Buckinghamského paláce doklady i peníze. Dlouhý ceremoniál je pochodové cvičení nové a staré stráže. Čelem vzad je malé umělecké dílo. Dvě hudby provozují proměnný koncert. Královská garda na koních dodává lesku, jejich důstojný krok střezí „bobáci“ na koních. Pestré uniformy sytých barev, vysoké čepice, vyšperkované doplňky, prostě podivná pro lid. Pěší prohlídky jsme kombinovali s autobusovými výlety po rozsáhlém městě s českou průvodkyní. Dá se zabloudit, kromě tepen jsou ulice tak, jak byly vedeny kdysi, přímý směr se těžko hledá. Jezdí se vlevo, na ulici napsáno „look left“, našinec se přesto kouká na druhou stranu a málem ho přejedou. Názvy ulic jsou neměnné. Srovnával jsem své dojmy s Čapkovými „Obrázky“. Něco stejné, jiné už neplatí. Strážníci, deštníky, zeleň, doprava, patrové autobusy - ano. V Hyde Parku však jen jeden povídálek s pěti posluchači. Buřinku už nevidíte. Tradice - to je britské. Marble Arch, brána co nikam nevede, (kdysi ji postavili pro kočáry, ale byla na ně příliš úzká.) Dnes významný památník. Když zahajuje parlament první jednání, jdou se podívat do sklepa, není-li tam Guy Fawkes, který ho chtěl vyhodit ve středověku do povětří a byl za to popraven. Obyčejná Baker Street je plná turistů, v čísle 22b) bydlel fiktivní Holmes. Královskou rodinu shlédnete nejlépe v muzeu voskových figurin madame Thyseau. Mohli jste si potřást rukou s Martinou Navrátilovou, prožít mučení či popravu gilotinou. Uklidnit se můžete v rozsáhlém Regent's Parku. Soho je dobrou obytnou čtvrtí, ztratilo svou špatnou pověst. Prohlídka centra je nejlépe začít na písni oslavené ulici Picadilly a křižovace Circus. Blízko je Trafalgar'ské náměstí se sochou admirála Nelsona, Whitehall se

sídlem premiéra, parlament s Big Benem, Westminster'ské opatství. Na opačné ose dojdete k Britskému muzeu, v neděli vstup volný. V „City“ nesmíte vynechat exkurzi do Bank of England. Uvidíte úřadovnu z doby založení, autentické účetní knihy, mince, bankovky pravé i falešné, zlaté cihly. Hned vedle je katedrála sv. Pavla, vstup se platí, zdarma jen královna. Z West Endu jedeme přes řeku do East Endu. Svět se změnil, jsme naráz někde v Africe, sem se turisté nevodí. Náš cíl je ovšem Greenwich.

Od roku 1884 tudy pro celý svět prochází nultý poledník, za malý poplatek dostanete osvědčení, že jste vstoupili na obě polokoule. Theims Barriers jsou bunkry, které v případě potřeby vysunou ocelové díly, přehradí řeku a nepustí přílivovou vlnu do města. V roce 1888 zabránily katastrofě. Doky byly přesunuty blíž k moři. Místo zchátralých zařízení vyrostla nová výšková čtvrt' Londýna. Shlíží na něj „oko“, obrovské ruské kolo. Nebyli jsme ještě v Toweru. Pevnost nebyla nikdy dobyta, sloužila jako sídlo králů, později jako vězení, nyní jako muzeum. Hlíďají ho livrejovani středověcí „beefeaters.“ Tower Bridge jsou dvě veže, spojené ohozem. Tisícitunové zařízení ho zvedá už jen cvičně, velké lodě sem už nezajíždějí. Nic dalšího se už nevede přesto, že by bylo o čem psát

Pavel Hruban

PÍŠETE NÁM

Sčítání lidu.

Jak asi dopadne sčítání lidu v zemi, kde vládne taková šílená svoboda a demokracie, kde se smí úplně všechno a nic se nemusí? Tedy u nás v ČR prý taková úžasná svoboda a demokracie je!? Kolik lidí se obtěžovalo s vyplňováním dotazníku? Kolik svobodných bezdomovců, notorických opilců a narkomanů ten dotazník asi rádo vyplnilo? Kolik Romů ze čtvrt milionu se hrdě přihlásilo ke svému etnickému původu? Nežude potom u nás početně více pro romských, dražších a byrokratických neziskovek než samotných Romů? Naposledy se při sčítání lidu se k romskému etniku hrdě přihlásilo jen asi něco přes dva tisíce Romů, jestli se nemýlím. Co to sčítání bude stát a k čemu ty sporadické informace poslouží? Budou ty sdělené informace vůbec pravdivé v té naší slavné svobodě lhaní? Možná se z nich dozvíme, že je nás tak 5 milionů, že všichni bydlíme v přepychu, že jsme národem samých, moudrých, vysokoškolačů ap. Opravdu jsem na výsledky toho povinného, svobodného, sčítání zvědavá. Vidím to stejně jako u toho svobodného očkovaní proti COVIDU 19. Kdo svévolně nechce, tak nic nemusí, nemusí se tedy ani obtěžovat s vyplňováním sčítacího dotazníku, máme přece tu jediné správnou demokracii a svobodu, ve které všichni můžou všechno a všichni nemusí nic, dokonce nemusí nikdo, když nechce ani pracovat.

Eva Dolejšová

Pan Blahobyt a paní Bída

"Svatební oznámení" staršího data: "Na vědomost se tímto dává, že pan Blahobyt s paní Bídou vstoupili ve svazek manželský, stalo se tak v Praze dne 17. 11. 1989."

Pan Blahobyt je movitý pán, který se umí o sebe náležitě postarat. Je finančně velice, převelice, gramotný. Má vlivné známosti díky nimž se nepředře, byť vykonává devatero pracovních aktivit. Na kontu má chodí nemalé obnosy peněz. Mnohdy neví ani od koho a za co. Jeho pracovní aktivity devatero vedlejších by se daly nazvat spíše státu škodivými, než prospěšně užitnými. Pan Blahobyt, když už musí svoje "vyříděné" příjmy danit, tak daní v daňových rájích a když už musí danit doma, tak nutí své účetní daně odváděné státu šikovně krátit. Jelikož pan Blahobyt patří do té privilegované blahobytné elity národa, bude mu vyměřen i blahobytný důchod, dle jeho pracovních "zásluh". A jelikož bude mít pan Blahobyt ten svůj "zasloužený" vyšší důchod, bude mu b l a h o b y t n ý stát ještě navíc ten blahobytný důchod valorizovat vyšší částkou a to za jeho pracovní "zásluhy" v produktivním věku. Pan Blahobyt je na rozdíl od státu pěkný fiškus, filuta. Jelikož se pan Blahobyt bojí případné své osobní bídy, proto se chová velice zodpovědně a platí si tu nejvyšší částku na důchodové spoření, ostatně může si to dovolit, je to přece blahobytný člověk, pracant. A jelikož si platí pan Blahobyt na spoření tu nejvyšší možnou částku, tak mu i b l a h o b y t n ý stát ještě k tomu blahobytnému spoření přidá tu nejvyšší možnou částku, státní příspěvek, ze státní kasy, z daní chudých, poctivých platičů daní státu. Jak se říká: "spravedlnost musí být i kdyby na chleba nebylo."

To paní Bída jsou naprostí finanční analfabeti. Nedokáží se vůbec přisát na čerpaní velkých obnosů ze státní kasy ani neumějí řádně finančně, jak se lidově říká, "podojit" své bližní. Jsou ovšem tací, hlavně bezpracní flákači, kteří, ač finanční analfabeti, vládnou uměním obojho, "dojit" stát i své bližní. Pracující bída at' pracuje užitně a prospěšně pro stát sebevíc, jde stále jen z platu do platu. Když už si platí ta pracovní bída na důchodové spoření, tak jen tu nejnižší částku, což stát ocení tím, že jim ze státní kasy přidá ten nejnižší možný příspěvek. Mnohdy se musí ta bída i nesplacitelně zadlužovat a končí tak mezi bezdomovci na ulici. Naopak líni flákači se také rádi, vědomě vypočítavě a nesplacitelně zadlužují. Užívají si tzv. blahobytu na dluh a b l a h o b y t n ý stát, rovněž blahobytně zadlužují, ty "vyčurané", líné filuty oddluží. Otázka zní: "Na úkor koho stát oddluží ty vypočítavě darebáky žijící na dluh, tyjící z práce a peněz druhých lidí? Zaplatí to politici ze svého? Budou ty nezodpovědné půjčky lidem bez ručení, sanovat samy sobě samotné banky, jejich patrně finančně negramotné vedení? Odpověď zní ne, nikdy, v žádném případě! Zaplatí to svými daněmi pracovní, dělná bída. Kdyby to ten b l a h o b y t n ý a moudrý, kapitalistický stát neudělal, bylo by to slavné Havlovo kapitalistické Česko plné kriminálů pro dlužníky anebo plné "blahobytných" bezdomovců. Tady lze použít jiné pravdivé rčení: "Dobré skutky, užitečné a potřebné pracujících lidí pro stát, musejí být po zásluze p o t r e s t á n y."

Jak může být harmonické a šťastné to režimní "manželství" pana Blahobytu s paní Bídou ??? To je oč tu běží -----
Eva Dolejšová

Okresní rada Klubu Českého Pohraničí POZVÁNKA

na Okresní sněm Klubu Českého Pohraničí
Kladno a příslušníků OSH
dne 7. září 2021 ve 14.00 hodin
v restauraci Pod Červeným bukem Kladno

† V měsíci červnu ve věku nedožitých 91 let zemřel pplk. vv. soudruh František Frajman, iniciativní člen strany, dlouholetý předseda ZO KSČM Kačice.
Cest jeho světélé památce!